

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellante,

tegen de uitspraak in zaak nr. 07/10472 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Haarlem, van 14 augustus 2007 in het geding tussen:

appellante

en

de staatssecretaris van Justitie

1. Procesverloop

Bij besluit van 14 februari 2007 heeft de minister van Justitie een aanvraag van appellante om haar een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen, afgewezen alsmede geweigerd om haar ambtshalve een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 14 augustus 2007, verzonden op 17 augustus 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, het daartegen door appellante ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellante bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 14 september 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris van Justitie heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. P.B.J.M. van der Beek-Gillissen, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. M.L.M. van Loo, ambtenaar van Staat.

w.g. Van der Beek-Gillissen
Lid van de enkelvoudige kamer

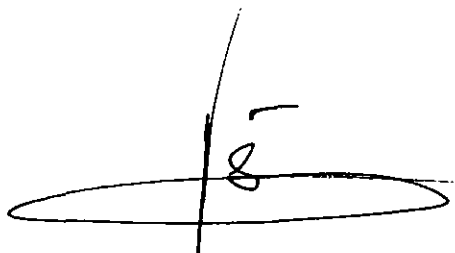
w.g. Van Loo
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 12 december 2007

418.

Verzonden: 12 december 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector bestuursrecht

Nevenzittingsplaats Haarlem

zaaknummer: AWB 07 / 10472

uitspraak van de enkelvoudige kamer voor vreemdelingenzaken van 14 augustus 2007

in de zaak van:

geboren op dan wel , van gestelde Taiwanese nationaliteit,
eiseres,
gemachtigde: mr. M.E. Muller, advocaat te Gouda,

tegen:

de staatssecretaris van Justitie,
verweerder,
gemachtigde: mr. W.S. Leenders, werkzaam bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst te
's-Gravenhage.

1. Procesverloop

- 1.1 Eiseres heeft op 18 mei 2005 een aanvraag ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Verweerder heeft de aanvraag bij besluit van 14 februari 2007 afgewezen en eiseres ambtshalve geweigerd een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking 'verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling (amv)' te verlenen. Eiseres heeft tegen dit besluit op 8 maart 2007 beroep ingesteld.
- 1.2 Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.
- 1.3 De openbare behandeling van het geschil heeft plaatsgevonden op 14 juni 2007. Eiseres is in persoon verschenen, bijgestaan door haar gemachtigde. Verweerder is vertegenwoordigd door zijn gemachtigde.

2. Overwegingen

- 2.1 In beroep toest de rechtbank het bestreden besluit aan de hand van de voorgedragen beroepsgronden op rechtmatigheid en ambtshalve aan voorschriften van openbare orde.
- 2.2 Een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd kan worden verlenend op de in artikel 29 Vreemdelingenwet 2000 (Vw) genoemde gronden.

zaaknummer: AWB 07 / 10472

2

- 2.3 Ingevolge artikel 31, eerste lid, Vw wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen.
- 2.4 Eisertes heeft ter onderbouwing van haar aanvraag onder meer het volgende aangevoerd. Eisertes is, nadat haar ouders zijn overleden, op tweejarige leeftijd geadopteerd. Na drie à vier jaar is eisertes gaan zwerven in Taiwan. Op tienjarige leeftijd is eisertes in huis genomen door de familie. Eisertes had ruzie met de zoon van de familie. Na drie en een halve maand is eisertes weer gaan zwerven. Nadat eisertes op straat een portemonnee had gevonden en teruggebracht, heeft de eigenaar eisertes geholpen te vluchten naar Nederland.
- 2.5 Verweerder heeft de aanvraag afgewezen, omdat het asielrelaas van eisertes ongeloofwaardig is. Eisertes komt evenmin in aanmerking voor een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking 'amv', omdat zij eisertes haar nationaliteit niet aannemelijk heeft gemaakt en ook overigens haar asielrelaas ongeloofwaardig is geacht, eisertes een mogelijk onderzoek naar de opvangmogelijkheden in haar land van herkomst heeft gefrustreerd.

De rechtbank overweegt als volgt.

- 2.6 Ingevolge artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, Vw wordt bij het onderzoek naar de aanvraag om een verblijfsvergunning asiel mede betrokken de omstandigheid dat de vreemdeling ter staving van zijn aanvraag geen reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden kan overleggen die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag, tenzij de vreemdeling aannemelijk kan maken dat het ontbreken van deze bescheiden niet aan hem is toe te rekenen.
- 2.7 Verweerder heeft in C1/5.8.3 Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc) het volgende opgenomen over zijn beoordeling van de toerekenbaarheid van het ontbreken van documenten:

"Wanneer is vastgesteld dat op één of meer elementen op grond waarvan de beoordeling van de asielaanvraag plaatsvindt (identiteit/nationaliteit/reisroute/asielrelaas) documenten ontbreken, wordt onderzocht of het aannemelijk is dat het ontbreken van documenten niet aan de betreffende asielzoeker is toe te rekenen. Indien wordt vastgesteld dat ten aanzien van één van de elementen identiteit, nationaliteit, reisroute of asielrelaas documenten ontbreken en dat dit is toe te rekenen aan de asielzoeker, is dit reeds voldoende voor de algemene conclusie dat sprake is van 'het toerekenbaar ontbreken van documenten'.

In het kader van deze beoordeling worden steeds de volgende vragen beantwoord:

- Zijn de verklaringen omtrent het betreffende element en het ontbreken van de betreffende documenten consistent en geloofwaardig?*
- Komen deze verklaringen overeen met hetgeen overigens bekend is?*

Is het antwoord op vraag a. en/of b. 'nee', dan is het aannemelijk dat het ontbreken van deze documenten aan de asielzoeker is toe te rekenen."

- 2.8 Verweerder werpt eisertes tegen dat zij geen documenten heeft overgelegd om haar reisroute, identiteit en nationaliteit vast te kunnen stellen. Naast het feit dat eisertes

zaaknummer: AWB 07 / 10472

3

zich niet onverwijld na binnenkomst in Nederland heeft gemeld bij een ambtenaar belast met de grensbewaking of het toezicht op vreemdelingen, heeft eiseres niet aannemelijk gemaakt dat het ontbreken van documenten niet aan haar is toe te rekenen, aldus verweerder.

- 2.9 Vaststaat dat eiseres geen documenten heeft overgelegd ter onderbouwing van haar identiteit, nationaliteit en reisroute, dan wel andere bescheiden heeft overgelegd. Gelet op het feit dat eiseres haar stelling dat zij heeft geprobeerde documenten met betrekking tot haar nationaliteit en identiteit te verkrijgen, niet heeft onderbouwd, alsmede de op eiseres rustende verantwoordelijkheid om haar asielaanvraag met zoveel mogelijk documenten te onderbouwen, heeft verweerder gelet op het bepaalde in C1/5.8.3 Vc, naar het oordeel van de rechtbank, in redelijkheid de omstandigheid als bedoeld in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, Vw, aan eiseres kunnen tegenwerpen.
- 2.10 Ingevolge artikel 31, eerste lid, aanhef en onder o, Vw wordt bij het onderzoek naar de aanvraag om een verblijfsvergunning asiel mede betrokken de omstandigheid dat de vreemdeling niet beschikt over een voor toegang tot Nederland vereist document voor grensoverschrijding, tenzij hij onverwijld onder opgave van de plaats waar en waarlangs hij Nederland is binnengekomen heeft vervoegd bij een ambtenaar, belast met de grensbewaking of het toezicht voor vreemdelingen, en daar kenbaar heeft gemaakt dat hij asiel wenst.
- 2.11 De verklaring van eiseres dat zij niet wist dat zij asiel kon aanvragen en daarom zich niet onverwijld heeft gemeld na binnenkomst, is naar het oordeel van de rechtbank niet afdrukkend. Dat er voor de regeling dat een vreemdeling zich onverwijld moet melden na binnenkomst, geen grond is in het Vluchtelingenverdrag, doet hier evenmin aan af.
- 2.12 Verweerder heeft in C1/3.2 Vc beleidsregels neergelegd over zijn beoordeling van de geloofwaardigheid van verklaringen van asielzoekers. In C1/3.2.3 Vc heeft verweerder het volgende toetsingskader opgenomen:

"Voor de toetsing van de geloofwaardigheid van het relaas is van belang of afbreuk wordt gedaan aan die geloofwaardigheid doordat sprake is van een van de omstandigheden als genoemd in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder a tot en met f, Vw. Indien zulks niet aan de orde is, wordt het relaas in beginsel geloofwaardig bevonden indien de vreemdeling op alle vragen zo volledig mogelijk heeft geantwoord én het relaas innerlijk consistent én niet onaanvaardbaar is én strookt met wat over de algemene situatie in het land van herkomst bekend is. Indien wel sprake is van een omstandigheid als genoemd in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder a tot en met f, Vw mogen in het relaas ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Kortom, van het relaas moet dan een positieve overtuigingskracht uitgaan."

- 2.13 Verweerder stelt zich op het standpunt dat van het asielrelaas van eiseres geen positieve overtuigingskracht uitgaat en heeft daarbij het volgende in aanmerking genomen. Eiseres heeft op geen enkele wijze aangevoerd dat zij de Taiwanese nationaliteit bezit. Behalve het feit dat zij geen documenten heeft overgelegd, blijkt uit de incidentennotities van de Koninklijke Marechaussee (Kmar) van 25 februari 2005 en 10 mei 2005 dat eiseres heeft verklaard dat zij de Chinese nationaliteit heeft respectievelijk dat medewerkers van het Taiwanese consulaat, na telefonisch gehoor van eiseres, hebben verklaard dat zij beslist geen Taiwanese is. Voor de tegenstrijdige

zaaknummer: AWB 07 / 10472

4

verklaringen heeft eiseres geen verschoonbare verklaring gegeven. Voorts heeft eiseres niets kunnen vertellen over het land van herkomst en de familie. Gelet op het vorenstaande acht verweerder niet geloofwaardig dat eiseres afkomstig is uit Taiwan en de Taiwanese nationaliteit bezit.

- 2.14 Niet in geschil is dat eiseres geen wezenlijke informatie over haar gestelde land van herkomst (Taiwan) heeft kunnen verstrekken en nauwelijks informatie heeft kunnen geven over de familie. Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder de verklaring die eiseres daarvoor heeft gegeven, te weten dat zij in Taiwan op straat heeft gewoond en op zeer jonge leeftijd uit dat land is vertrokken, onvoldoende kunnen vinden, omdat ook van een jong persoon mag worden verwacht eenvoudige zaken over het land van herkomst en de familie waarbij hij of zij heeft verbleven, te weten. Verweerder heeft mede op basis hiervan kunnen concluderen tot ongeloofwaardigheid van het asielreëlaas van eiseres.
- 2.15 Eiseres heeft zich op het standpunt gesteld dat de incidentennotities van de Kmar van 25 februari 2005 en 10 mei 2005 tot stand zijn gekomen in het kader van een artikel 3 Vw procedure en niet in onderhavige procedure mogen worden meegenomen. Los van het feit dat voornoemde stelling niet nader is onderbouwd, volgt de rechtbank deze stelling niet nu er geen rechtsregel is die zich hier tegen verzet. De stelling van eiseres dat zij niet (in persoon) is geïnterviewd aan het Taiwanese consulaat doet aan de van het Taiwanese consulaat verkregen informatie niet af.
- 2.16 Anders dan de gemachtigde van eiseres stelt, heeft de uitkomst van het leeftijdsonderzoek bij de beoordeling van de geloofwaardigheid van het asielreëlaas geen rol gespeeld. Aan de beroepsgronden die hierop betrekking hebben, gaat de rechtbank dan ook voorbij.
- 2.17 Gelet op het voorgaande is de rechtbank van oordeel dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat van het asielreëlaas van eiseres geen positieve overtuigingskracht uitgaat en dat er geen grond is voor het oordeel dat verweerder ten onrechte heeft geconcludeerd dat de aanvraag van eiseres niet is gegrond op omstandigheden die ingevolge artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, b of c, Vw een rechtsgrond voor het verlenen van een verblijfsvergunning asiel vormen.
- 2.18 Ingevolge artikel 3.6, eerste lid, aanhef en onder b, Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb) kan de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 14 Vw, slechts ambtshalve worden verleend onder een beperking verband houdend met verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling.
- 2.19 In C2/7.4.1 Vc is onder meer bepaald dat alleenstaande minderjarige vreemdelingen, die tijdens de procedure een mogelijk onderzoek naar opvangmogelijkheden in het land van herkomst of een ander land frustreren, niet in aanmerking komen voor een verblijfsvergunning regulier onder de beperking 'verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling'. Hiervan is sprake als de aanvraag om een verblijfsvergunning asiel – ook los van de context van het totale asielreëlaas – is afgewezen op grond van artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, Vw en het reëlaas mede op grond daarvan als ongeloofwaardig moet worden beschouwd.
- 2.20 De rechtbank is van oordeel dat verweerder zich, gelet op hetgeen door de rechtbank hierboven is overwogen met betrekking tot de geloofwaardigheid van het asielreëlaas

zaaknummer: AWTB 07 / 10472

5

van eiseres, in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat eiseres het onderzoek naar opvangmogelijkheden in het land van herkomst heeft gefrustreerd. Verweerder heeft dan ook een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd op grond van het bijzondere beleid inzake alleenstaande minderjarige vreemdelingen aan eiseres kunnen onthouden. De vraag of eiseres ten tijde van de asielaanvraag al dan niet de door haar gestelde (minderjarige) leeftijd had, kan gelet op het voorgaande, in het midden blijven.

2.21 De rechtbank zal het beroep ongegrond verklaren.

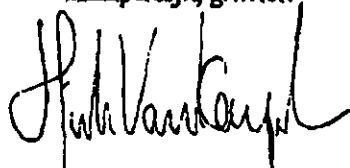
2.22 Er is geen grond een van de partijen te veroordelen in de door de andere partij gemaakte proceskosten.

3. Beslissing

De rechtbank:

verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. J.M. Janse van Mantgem, rechter, en op 14 augustus 2007 in het openbaar uitgesproken, in tegenwoordigheid van mr. H. van Kamperdijk, griffier.

afschrift verzonden op:

17 AUG. 2007

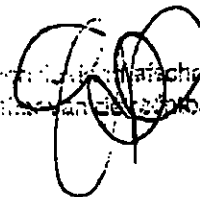
Coll:

Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC, 's-Gravenhage. Het hoger beroep moet ingesteld worden door het indienen van een beroepschrift, dat een of meer grieven bevat, binnen vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier. Bij het beroepschrift moet worden gevoegd een afschrift van deze uitspraak.

Van het uitspraak afschrift.
De griffier van de rechtbank te 's-Gravenhage

ADVOCATENKANTOOR VAN VEELLEN-DE HOOP

RAAD VAN STATE
 INGEKOMEN
 5480
 B 14 SEP 2007
 ZAAKNR. 200706638-1
 AAN: V2
 BEHANDELD: DD: PAR:

Advocaat en procureur,
 Mw. mr J. van Veelen-de Hoop
 Mw. mr E. de Geus
 Mw. mr G.J. Schipper-de Bruijn
 Juridisch medewerkster,
 Mw. I.M.P. Zimmermann

Bentfincklaan 23
 3039 KG Rotterdam
 Tel.: 010 - 4768496
 Fax.: 010 - 2763921

Raad van State
 Afdeling Bestuursrechtspraak
 Postbus 20019
 2500 EA DEN HAAG

Per Fax nr. 070 - 365 13 80

Rotterdam, 14 september 2007

Inzake : / STAAT
 Onze ref. : Hoger beroepschrift
 Dossier nr. : A077493V1
 Uw kenmerk : 07-10472 BEPTDN V0003 GOO
 IND nummer : 0503.22.0128

Totaal aantal pagina's, inclusief deze voorpagina:

Mededeling:

Bijgaand zend ik u in boven vermelde zaak een hoger beroepschrift ter behandeling.

In afwachting van uw berichten, teken ik,

Hoogachtend,

Mw. mr. J. van Veelen-de Hoop

Dit faxbericht is uitsluitend bestemd voor de geadresseerde(n).

Indien dit faxbericht abusievelijk door u is ontvangen, wilt u ons dan bellen, telefoon-nummer 010 - 476 8 496.

Onderhavig bericht kan vertrouwelijke informatie bevatten en wordt beschermd door een beroepsgeheim. In verband hiermede verzoeken wij u in dat geval het faxbericht te vernietigen, de inhoud ervan niet te gebruiken en niet onder derden te verspreiden.

Advocatenkantoor Van Veelen-de Hoop is een samenwerkingsverband tussen mr J. van Veelen-de Hoop en mr G.J. Schipper-de Bruijn. Iedere aansprakelijkheid is beperkt tot het bedrag dat door de beroepsaansprakelijkheidsverzekering van de behandelend advocaat wordt uitgekeerd.

ADVOCATENKANTOOR VAN VEELLEN – DE HOOP**HOGER BEROEPSCHRIFT**

Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak
Postbus 20019
2500 EA DEN HAAG

Fax 070 – 365 13 80

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
14 SEP 2007	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Geeft eerbiedig te kennen:

Naam
Voornamen
Geboortedatum
Nationaliteit : Taiwanese
Verblijfplaats
Beslissing waarvan beroep : 14 augustus 2007
Verzonden d.d. : 17 augustus 2007
Kenmerk : 0503.22.0128
CRV -nummer
Procedurenummer : 07/10472 BEPTDN V0003 GOO

te dezer zake woonplaats kiezende te 3039 KG Rotterdam aan de Bentincklaan 23, ten kantore van de advocaat en procureur Mr J. van Veelen-de Hoop, die verklaart tot het instellen van dit beroep bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd (productie 1);

Appellante heeft op 8 maart 2007 beroep ingesteld tegen de beschikking van 14 februari 2007 van de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie, waarbij haar aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd werd afgewezen en ambtshalve werd geweigerd aan haar een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen onder de beperking 'verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling (amv)'. Bij uitspraak van 14 augustus 2007, verzonden op 17 augustus 2007, heeft de Rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Haarlem, het beroep ongegrond verklaard (productie 2).

Appellante is het niet eens met deze uitspraak en stelt hiertegen hoger beroep in.

Appellante wenst de navolgende grieven naar voren te brengen:

Grief 1

Ten onrechte overweegt de Rechtbank onder punt 2.20 dat de vraag of eiseres ten tijde van de asielaanvraag al dan niet de door haar gestelde (minderjarige) leeftijd had in het midden kan blijven. Appellante meent dat de Rechtbank heeft miskend dat er voor jeugdigen speciaal beleid is gevormd en is vastgelegd in VC C2/7.4.1. Door appellante werd onder punt 8 van het aanvullend beroepschrift een beroep gedaan op dit speciale beleid. Ten onrechte en zonder draagkrachtige motivering is door de Rechtbank aan het beroep op VC C2/7.4.1. voorbij gegaan.

Grief 2

Ten onrechte wordt onder punt 2.14 door de Rechtbank overwogen dat verweerder heeft kunnen concluderen tot ongeloofwaardigheid van het asielrelaas van eiseres. Appellante is van mening dat door de Rechtbank is miskend dat er sprake is van een cirkelredenering waarbij de Rechtbank en verweerder onvoldoende oog hebben gehad voor de positie van de minderjarige met betrekking tot het bezit van documenten, de geestelijke ontwikkeling van het kind en hiermee samenhangend de onmogelijkheid om kennisvragen te beantwoorden.

ADVOCATENKANTOOR VAN VEELLEN – DE HOOP**Grief 3**

Ten onrechte overweegt de Rechtbank onder punt 2.16: *'Anders dan de gemachtigde van eiseres stelt, heeft de uitkomst van het leeftijdsonderzoek bij de beoordeling van de geloofwaardigheid van het asielrelaas geen rol gespeeld. Aan de beroepsgronden die hierop betrekking hebben, gaat de Rechtbank dan ook voorbij.'*

Appellante meent dat de Rechtbank heeft miskend dat de leeftijd en derhalve het vermogen van een kind om een geloofwaardige verklaring af te leggen, wel degelijk een rol speelt bij de beoordeling van de geloofwaardigheid van het asielrelaas. Appellante stelt nogmaals dat niet zonder reden er speciaal beleid is gevormd inzake het horen van AMA's zoals neergelegd in VC C2/7.4.1.

Appellante is van mening dat de bestreden uitspraak op voornoemde grieven wegens in strijd zijn met het zorgvuldigheids- en motiveringsbeginsel, alsmede in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling, de rechtsbescherming in algemene zin niet in stand kan blijven.

REDENEN WAAROM

Appellante u verzoekt de uitspraak van de Rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Haarlem, d.d. 14 augustus 2007, verzonden op 17 augustus 2007, te vernietigen en het beroep gegrond te verklaren, alsmede verweerder te veroordelen in de kosten van deze procedure.

Kopie van dit beroepschrift heb ik gelijktijdig doen toekomen aan verweerder.

Rotterdam, 14 september 2007

Advocaat/gemachtigde

mr J. van Veelen-de Hoop